

BORSSZEM JANKÓ

SZERKESZTI: *Molnár Jenő*

BUDAPEST, 1931 FEBRUÁR 1 * HATVANNEGYEDIK ÉVFOLYAM

● 3 ●
3169. SZÁM

A
nyomorgó nagy író
és a nagybankok nyeresége

Nem kell nyilvánosság
a Baumgarten-segély kiosztásához!

Nagy Emil és a jósnő
vagy: Bethlen még 8 évig lesz miniszterelnök

Miss Hungária körül

Pesti asszonyok a kávéházban

Néhány évvégi mérleg

A városházi tyúk-farm titka

MOLNÁR JENŐ STRÓFÁI

ÖNSZAPORÍTÁS

A természetrajz felsorol
Sok mindenféle állatot.
Az emlőst, hüllőt és madárt
Szép rendben megtalálhatod.

Az állat-hierarchia
Felső fokán az ember áll.
Ha állatoknak ő nem is,
De önmagunknak: ideál.

Az alsóbbrendű lényeket,
Pondrót, rovarot és kukacot
Szintén leírja Brehm tanár,
Találhatsz jó pár tucatot.

Az állat-hierarchia
Legislegalsó lépcsőjén,
Puhányok s kétéltük után
Az egysejtű áll, a szegény.

Az egysejtű magában él,
Se hitvese, se kedvese
S hogy önmagától lesz anya:
Ez tudvalevő, nem mese.

A tudomány úgy hívja ezt
Már rég: parthenogenezis.
Az egysejtűnél, lám, a nő
Nem szerepel, mint nemezis.

Az egysejtű ez alapon
Azt hiszi tán, hogy ő zseni,
Mivelhogy képes önmagát
Ah, megtermékenyíteni.

Egy sejtből kettő hogyha lesz
S kettőből négy és így tovább...

A sakkmezőrül ugyebár
Ismerjük ezt a számcsodát.

A feladat könnyű, tehát
Szaporább sokkal, mint a nyul,
Sokasodik irtóztatón,
Mi több: kimondhatatlanul.

Én nem tudom, hogy hol tanyáz:
Víz mellett vagy sziklák tövéén,
De bizonyos, hogy szaporább,
Mint tengerparton a fővény.

Tudós könyvekben nem lelem,
Habár ezt tudni illenék:
Oly szapora, mint — természetem —
Az adó és az illeték.

Az önszaporodás tehát
A természetben szüzigaz,
De állatok közt is csupán
Az „alvilágban” dívik az.

Talán nincs benne élvezet
S fantáziánknek túlmerész,
De vannak dolgok, amiket
Soha nem fejt meg emberész.

✕

Nem különös?... De ez jutott
Eszembe pont és semmi más,
Most, hogy Budapest fórumán
Többség lett a minoritás.

Szerény egysejtű így jutott
A legfelső körökbe fel...
„A nagy Brehm” új pótkötete
Ez oknál fogva érdekel.

Egy Bethlen Istvánnak címzett levél kalandos körutazása Londontól Bécsig

Mintegy fél év előtt levél ment Budapestről *Londonba*, az akkor ott tartózkodó magyar miniszterelnök címére. A levél azonban későn érkezett, mert *Bethlen* István gróf már elhagyta az angol fővárost. Ezekután néhány napig ott hevert a szállóban, ahonnét végül is a főpostára került. A főposta egyik tisztviselője olvasta a *Times*-ben, hogy a magyar miniszterelnök *Rómába* utazott, oda küldték tehát a levelet *Bethlen* után. A véletlen szeszélyes és kiszámíthatatlan. A levél *Rómába* is késve érkezett és késve érkezett *Genf*-be is ahová *Rómából*, *Inkér*é ahová *Genf*-ből, *Ankarába* ahová *Inkér*-ől, *Berlin*-be ahová *Ankarából*, *Lillafüredre* ahová *Berlinből* és *Mezőhegyesre* ahová *Lillafüredről* küldték *Bethlen* István után. Azért ne tessék nyugtalanodni. A levél most már *Bethlen* kezébe jut, mert a mezőhegyesi postamester — ami biztos, biztos — már napokkal előbb *Bécs*-be küldte. Egyébként a levél egy szimpla kartónlap, közepén az *I. B. U. Sz.* jólismert mottója:

Töltsön 3 napot Budapesten!

Nagy Emilnek megjövendölte egy jósnő, hogy nyolc év múlva miniszterelnök lesz Klebensberg Kunót megtartja kultuszminiszternek

Ami az összes napilapokból kimaradt

A Vidéki Lapok Országos Egyesülete január 19-én este nagyszabású lakomát rendezett a Gellért-szállóban. Az első pohárköszöntőt Klebensberg Kuno gróf kultuszminiszter, mint az egyesület díszelnöke mondta, ékesen fejtegetve azt a kultúrpolitikát, amelynek parlamentben és sajtóban oly fáradhatatlan propagátora. Beszéde során megemlítette, hogy az ő nagyméretű decentralizációs kultúrprogramjának heves ellenzői is vannak, köztük — úgymond — az én jelenlevő kedves barátom, Nagy Emil őexcellenciája is. És azon nyomban vitába szállt Nagy Emillel, aki az ünnepi asztal másik szélén hallgatta a miniszteri ráolvasást. Mikor a többi hivatalos szónok is kiadta magából az ilyenkor szokásos mondókát, élénk figyelem közben Nagy Emil ragadta meg a szót.

— Személyes megtámadtatás címén szólalok fel — kezdte általános derűtség mellett. — Klebensberg miniszter úr őexcellenciája úgy aposztrofált engem, mint aki az ő jószándékú és nagystilű kultúrpolitikájának heves ellenzéke vagyok. Engedjék meg, tisztelt uraim, hogy erre a következőkben válaszoljak. A napokban egy jósnő került elé, aki nem nyugodott addig, amíg meg nem engedtem, hogy jövendőt mondjon nekem. Nos, ez az ördögös asszony a többi közt azt is megjövendölte, hogy én — miniszterelnök leszek. (Általános derűtség, taps és éljenzés.) Még pedig nyolc esztendő múlva. Remélem, Bethlen István se mondhatja, hogy az a jósnő túlságosan kíméletlen iránta, hiszen nem kevesebb, mint nyolc évet engedélyez még neki a miniszterelnöki székben, ami testvérek közt is elég csinos idő. (Zajos derűtség.) Én tehát nyolc év múlva lennék miniszterelnök. Nyolc év múlva hatvanhat éves leszek. Nem kell megijedni, a nagy D'Israeli csak havanhét éves korában lett Anglia miniszterelnöke. Tekintettel arra, hogy ő zsidó volt, én meg keresztény vagyok, természetes, hogy megelőzőm őt (Óriási derűtség.) és egy évvel hamarabb leszek miniszterelnök. Igaz viszont, hogy egyéb tekintetben nem tudnám megelőzni, lévén D'Israeli a legnagyobb zsenik egyike, akít a politika felmutat. Már most, tisztelt uraim, mi lesz az én első teendőm, ha Magyarország miniszterelnöke leszek? (Halljuk, halljuk!) Megmondom. Odamegyek Klebensberg barátomhoz és azt mondom: „Kedves Kunó, tartsd meg a tárcádat az én kormányomban is, mert ugyan ki lehetne a te méltó utódod a kultuszminiszteri székben?” (Zajos éljenzés, taps.) Hát kérem, ilyen dühös ellenzéke vagyok én Klebensberg miniszter úrnak.

A szellemes pohárköszöntő után percekig ünnepték Nagy Emilt, akinek ezek a leleplezés számba menő kijelentései az egész napisajtóból kimaradtak. Ezennel pótoljuk a mulasztást.

ERNSZT SÁNDOR LEKÖSZÖNT PÉLDÁJÁT GÖMBÖS ÉS KLEBELSBERG IS KÖVETTE

BETHLEN MOSOLYOGVA FOGADTA A SOROZATOS LEKÖSZÖNÉSEKET

(Saját tudósítónk újjából kiszopva.)

Politikai körökben már hetek óta suttognak bizonyos leköszönési tervekről, de persze ezeket a terveket hét lakat alatt őrizték az illetékesek és a közönség a híreszteléseken kívül semmi komoly tájékoztatást nem kapott. Tudva és átérzve, hogy a polgárságot manapság a megélhetés, a munkanélküliség és egyéb csipp-csapp ügyek mellett egyedül és kizárólag csak a politikai élet izgató intimitásai érdeklik, utánajártunk a dolognak, hogy hiteles és pontos információval szolgálhassunk.

Pontos értesülések alapján közölhetjük az olvasóval, összes laptársainkat megelőzve, azt a szenzációs hírt, hogy a leköszönések híre nem volt alaptalan. Anynyira nem, hogy három leköszönésről, még pedig *Ernszt, Gömbös és Klebelsberg leköszönéséről* mint befejezett tényről már is beszámolhatunk.

Első percben hihetetlennek tűnik fel

ez a hír, de a kételkedőknek hajlandóak vagyunk becsületszavunkat adni, hogy így igaz, ahogy mondjuk. A saját szemünkkel győződünk meg a dologról. Tegnap délelőtt Klebelsberg Kunó kultuszminisztert felkeresték hivatalában Gömbös és Ernszt miniszterek. A három miniszter az ablaknál állva beszélgetett, mikor megjelent a kultuszminisztérium kapujában a miniszterelnök autoja és kiszállt belőle Bethlen István gróf. A miniszterelnök föltekintett Klebelsberg dolgozószobájának ablakára és megpillantva minisztereit, barátságosan fölintegetett nekik.

Ernszt erre leköszönt.

Mély meghajlással és nagy tisztelettel. Természetesen

utána Gömbös Gyula és Klebelsberg Kunó is leköszönt

a miniszterelnöknek, aki mind a három miniszter leköszönését *barátságos mosollyal fogadta* és kalaplengetve viszonozta.

Miss Hungária

*Tasnády Fekete Mária
Lett az új Miss Hungária.
Most hallunk sok-sok részletet,
Például: hogy bölcsészetet
Tud már három éve,
S tán tudja Kantot is betéve.
Én elhiszem, hogy kitünő fő
Egy ily bölcsészethallgatónő.
Például: tudja, mi a szép,
Például: tudja, mi a jó...
Hogy Párizsban az úrinép
Cirkuszra mindig kapható.
És azt is tudja nemde, rég,
Hogy szépek lenni:
Ez a legnagyobb bölcsesség.*

Cigaretázás közben

- Mi a különbség Mussolini és a magyar egyiptomi cigaretta közt?
- Az, hogy Mussolini keveset füstölög...
- Hagyd abba, kérlek. Mussolininek megvan a Rómája, a magyar egyiptomi cigarettának pedig megvan az arómája.

A tőzsdés utolsó kötése

EXTRA MISS HUNGARIAM NON EST — FONTOS VITA?

A SOISSONSI VÁZA

A BORSSZEM JANKÓ SZERKESZTŐJÉNEK ELMONDTA:

JOSÉ GERMAIN IRÓ,

A SZELLEMI MUNKÁSOK VILÁGSZÖVETSÉGÉNEK TÁRSELNÖKE

A soissonsi vázáról szóló anekdotának megértéséhez tudni kell, hogy az ötödik században Chlodvig frank király Soissonsban eltört egy gyönyörű mívű vázát, amelybe ékes jelmondat volt faragva. A francia történelem följegyzi és az iskolákban tanítják is, ki törte el a híres soissonsi vázát.

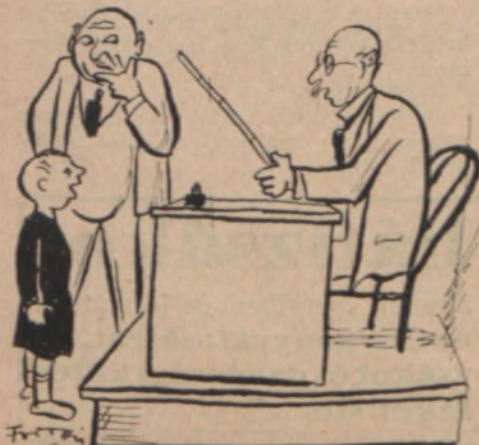
Most pedig ugorjunk előre tizenöt századdal — a mai Franciaországba.

Egy buzgó és nagyon tudálékos tanfelügyelő sorra vizitálta a párizsi elemi iskolákat. Mindjárt az elsöben ki akarta puhatolni, milyen fokon áll a francia ifjak műveltsége hazájuk dicső multját illetően. Azt kérdezi a tanítótól:

— Ki itt a legjobb tanuló?

— Jean Durand, — feleli az iskolamester.

— Jean Durand, — fordul most a tanfelügyelő az értelmes arcú fiúhoz — mond meg nekem, ki törte el a soissonsi vázát?

A fiú szeme megrebben, arcát pír önti el és zavartan mondja:

— Tanfelügyelő úr kérem, nem én voltam!

A tanfelügyelő csodálkozva a válaszon, feleletre vonja a tanítót:

— Micsoda feleletet ad ez a fiú!... És ez az iskola legelső tanulója?!...

A tanító rettentő zavarban van és ezt dadogja:

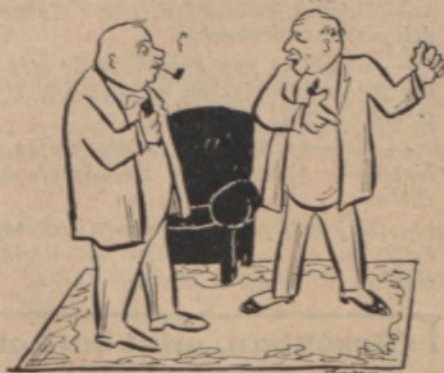
— Tanfelügyelő urat biztosíthatom, hogy csakugyan nem ő törte el a soissonsi vázát.

A tanfelügyelő szeméből villámok cikáznak elő és fogai mögül sziszegi:

— No, majd megtanítom én magukat, hogyan kell a francia ifjúságot nevelni!

Ezzel szélsebesen kifordul a tanteremből, lesiet a lépcsőkön, autobuszba vágja magát és rohan... egyenesen a kultuszminisztériumba.

Edouard Herriot, a kiváló filozófus és publicista volt ebben az időben Franciaország közoktatásügyi minisztere. A tanfelügyelő gyorsan bebocsátást nyert legfőbb előljárójához.

— Na, mért van úgy feldúlva? — kérdezte mosolyogva a miniszter a láthatóan konsternált arcú pedagógustól.

— Oh, mon Ministre... — kezdte és valósággal harapdálta a szavakat felindulásában — képzelje el... Meglátogatok egy iskolát, azt kérdezem a legjobb

diáktól, ki törte el a soissons-i vázát, a fiú azt feleli: kérem, nem én voltam, mire a tanítóhoz fordulok kérdő tekintettel, hogy miféle oktatás ez és a tanító azt feleli: kérem, csakugyan nem a fiú törte el... Nos, mit szól hozzá? Micsoda pedagógiai szellem!... Borzasztó!

Herriot nyugodtan a kabátja belső zsebébe nyúl, kivesszi a pénztárcáját, a tárcából egy százfrankost húz ki és ezt mondja:

— Ugyan kérem... ne csináljon olyan nagy komédiát amiatt az eltörött váza miatt... Itt van száz frank, fizesse ki! — és ezzel átnyújtja a megdermedt tanfelügyelőnek a bankjegyet.

REB MENACHEM CICESZBEISZER SZÖRNYŰ ÁTKOZÓDÁSAI

— Mondja o te cégvezetődre mindenki, hodj oz edj valóságos — Kincs!

— Derülje ki, hodj o te feleséged fürdőtrikójából szabták o garázsablók álarcát!

— Ozzol védekezze o te hajadon leányod, hodj amiatt nem tudja, ki o gyere

rekének oz apja, mert o merénylő álarcot viselt!

— Nadjon ismerős ledjél te o Gubacsi úti postamesternőnek!

— Ledjél te egy kereskedő és még o kegyelmet kérő íveken se fogadják el o te aláírásodat!

— Szülési fájdalmak miatt tűnjön el hirtelen o te lányod o szépségverseny-rűl!

— Edj nadj pesti bank vezérigazgatója ledjél te és oz elemi illem zabáljaibul oktasson ki téged o „Pesti Futár”!

A tanfelügyelő pár szót hebeg és le-sujtva távozik a miniszter szobájából.

Amikor lefelé megy a lépcsőkön, egy osztálytanácsos jön vele szembe, aki pár hónappal azelőtt még Herriot szemé!yi titkára volt. Megállítja és felháborodva mondja el neki, mi történt az iskolában és hogy intézte el ezt a pedagógiai botrányt a „tudós” Herriot. Az osztálytanácsos megnyugtató mozdulattal ráteszi kezét a tanfelügyelő vállára és így vigasztalja meg:

— Kedves uram, én ismerem Herriot-öt. Ha ő száz frankot adott önnek, akkor biztosan ő törte el azt a soissons-i vázát. Egészen nyugodt lehet...

Egyiptomi ásatások

Egy hírneves egyiptológus hétezer éves királysírt talált Egyiptomban. A mesébe illő kincsek közt két egészen elszáradt cigarettacsutkát is találtak, amelyek kétségtelenül bizonyítják, hogy Egyiptomban hajdan magyarok is jártak. A csutkákon ugyanis ez a két szó olvasható: Memphis — Kleopatra. Ilyen ősrégi, híres intézmény a M. kir. Dohányjövődék.

— Látod, ezek a nők nem sok eséllyel indultak volna a Miss Hungária-választáson.

— Miért?

— Mert a zsűri tagjai azon a nézeten voltak, hogy: szép csak az, ami térdek nélkül tetszik.

Olcsobban, mint bárhol
vehet a gyartónál,

Nedelko Sándornál

Budapest VII, Károly körút 15. sz.

90 éves cég

hátizsákot

minden méretben és formában,
továbbá **ponyvát, sátrat,**
zsákot és gazdasági köte-
leket stb.

A nagy író a külvárosi kávéházban

a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank
és a Pesti Hazai Első Takarékpénztár

mérlegére teszi a magyar jövőt

Egy havas délután, kóborlásaim közben, egy külvárosi kávéház előtt találtam magam. Nagyon átfáztam, valami meleg italra s fedél alá vágytam. Nem riasztott vissza a bent gomolygó füst, amely a páras ablakon keresztül is szinte fojtogató felhőt bocsájtott felém. Benyitottam. Kávézó, kártyázó, sakkozó, dominózó kispolgárok és munkások az asztal körül. A tulajdonos zavart udvarias-sággal siet elém és sűrűn exkuzálja magát, hogy nem szolgálhat külön asztallal, de azért még van egy kényelmes sarokülés, ha nincs kifogásom ellene, hogy valaki már helyet foglalt az asztalnál. Ahogy a sarokba nézek, ismerős arcot pillantok meg. Lehetséges? ... Ő volna? ... Nem akarok hinni a szememnek. Közelebb lépek. Ujságba van temetkezve, de ez a gyérülő, őszes haj, ez a jellegzetes, magas hom-lók... Semmi kétség, ez ő. A nagy magyar író, aki már életében bevonult az iro-dalomtörténetbe, akinek születési évét, tanulmányait és munkáit a középiskolákban tanítják és szigorúan feleltetnek belőle. Még egy lépés... az asztalnál állok. Meg-lepetten kapja fel a fejét.

— Szervusz, öregem — lelkendezik és kigyulladnak a mély kék szemei. — Hát téged kicsoda szél hozott ide?

— Ha nem veszed rossz néven, bátyám... — mondom.

— Micsoda beszéd? ... Telepedj ide mellém. Ilyenkor zsúfolásig megtelik ez a mocsos meleg tanya. Az én asztalomhoz csak effajta urat ültetnek, mint te is...

Már mellette ülök. Cigarettaival kínálom. Megnézi, mustrálgatja, aztán fel-dörmög:

— Hm, neked még futja ilyen finom fajtára?

A hatfilléres Memphisre mondja ezt.

— Én már rég a Drámánál tartok — folytatja, be sem várva a választ. — Ahogy kávéházban meg — itt tartok. Nem tudom megszokni a tejesarnokot, irtó jámbor szaga van, mintha csupa csecsszopó nagy gyerek ülne körülöttem... A klubba nem akarok menni... tudod, három esztendő óta tartozom a tagdíjjal, mért nézzenek rám ferde szemmel, igaz? ... Hát idejárom. Megszoktam. Három-négy órát melegszen hatvan fillérért. És kávé is kapok hozzá. Meg ezt a jó bűdös, vastag levegőt. A tulajdonos nagyon büszke rám. Nem tőlem tudja, de valahogy megszimatolta, ki vagyok, az egyik pincére megsúgta nekem, hogy valóságos haupt-treffer vagyok a gazdájának, mert amióta idejárom, a harmadik uccában levő kávé-mérésből kimaradtak a vendégek. Még az asszonyaikat és a leányaikat is elhozzák engem bámulni. Mondta is a pincér: Én a nagyságos úr helyében mindennap adós maradnék a kávéval, nem szólna a „tulaj” egy kukkot se. De ezt már nem teszem.

Most más hangba csap át:

— Mikor is láttuk egymást utoljára?

— Lehet vagy nyolc esztendeje — mondom. — Talán ezen a környéken lakol, édes bátyám?

— Nem én, öcsém. Valahol beljebb van egy albérteti szobám. Azért járok ide, mert a mi világunkból nem vetődik erre senki.

— És az a szép háromszobás lakásod a Józsefvárosban? ...

— Hol van már az! — legyint és kacag egyet. — Csak az íróasztalomat meg a könyveimet mentettem ki belőle. Talán hallottad... szegény öcsém meghalt, a nyakamba szakadt az egész családja, a sógorom tönkrement, az ő három gyerekét is kellett, hogy gondozzam... Kicsit sok volt, kicsit tönkrementem bele. Hát összéb-bíztam magamat. Nem csinállok nagy kázust belőle. Másoknak is rosszul megy. Rengeteg csőd, állástalanság, munkanélküliség, öngyilkosság... Én sem lehetek kivétel.

— Már bocsáss meg, kérlek... Te, az mégis valami más. Annyi remek regény, mese, költemény alkotója... Belőled nem tizenkettő egy tucat, drága Mester. Hisz összesen tizenkettőt sem tudnék olyant, mint te!

A nagy író keserűen nevet, még egy Memphisre gyújt, mélyen szívja a füstöt, aztán meglóbálja a karját:

— Ne beszélj szármárságokat... Ha én itt valaki lennék, ha számítanék, akkor ki lenne fizetve a hónaposszobám (pedig vedd tudomásul, hogy másfélhavi bérrel lógok) és ki lenne fizetve a mosónóm meg a házmesterem, akinek csak kapupénzben nagyobb követelése van rajtam, mint amennyit kétheti novella-körmöléssel megkeresek. Azt mondják: nem kell mese, nem kell romantika, undorodik tőle a publikum. Hát mi kell? Sport, disznó pletyka, botrány, ordenáré stílus, piszok hang, csatorna... Patkány-társadalom! A könyv- és lapkiadók elaljasították az ízlést, moslékot adtak a tömegnek és mert itt egy filmsztárt, ott egy úszóbajnokot nyomtak a moslékos dézsába, ezt a rettenetes Nachkriegsgeneration mint valami isteni nedüt szűrte. És most már nem reagál a primitív szennyre. Raffináltan összekögtet moslék-massza kell neki. Mindenütt. Regényben, színpadon, filmen, újságban. Odakint, Berlinben és még kijebb, Amerikában legalább pénzzel tömik azt, aki ilyen förtelmes koszttal tömi a publikumot. Nálunk? Még ezek is felfordulnak éhen.

Csillapítani, meggyőzni próbálok. Hogy más hivatások is tele vannak bajjal, hogy a félország alatt megnyitlak a pokol tárnái, meg hogy nagyon kiváló emberek nélkülöznek, kínlódnak, pusztulnak. Villám vág ki a szeme sarkából:

— Azt hiszed? ... Nézd csak! — és ezzel elem tolja az egyik napilapot, annak is azt az oldalát, amelyen mosolygó kövér betűkkel ékeskedik a „Közgazdaság” rovat címe. — Olvasd, kérlek.

Nem értettem hirtelen, mire céloz.

— Olvasd csak ezt a két évvégi mérleget. A Pesti Magyar Kereskedelmi Bankét meg a Pesti Hazai Első Takarékpénztárét. Olvasd fel hangosan, mennyi az évi nyereségük és mit fizetnek osztalékban. Aztán majd sügd ide a fülembé, milyen „nyomorfizetést” kapnak nevezett pénzügyintézetek elnökei, vezérigazgatói, igazgatói, igazgatósági tagjai, de a nevüket is sügd meg, kérlek alássan, mert én egyetlenegyem sem ismerek közülök, bár lehet, hogy az iskolákban csak úgy tanítják már őket, mint Jókait, Mikszáthot, Gárdonyit, Herczeget meg enyémét. Na, megalálatad?... Pesti Kereskedelmi Bank — öt millió kilencszázharmincyolc ezer stb. pengő nyereség, Pesti Hazai Első Takarékpénztár — három millió nyolcszázhuszonegy ezer stb. pengő nyereség... változatlan osztalék... És te még azt mondd, hogy itt mindenkinek rosszul megy? Hát, kedves barátom, fogadok veled bármiben, pardon: legföllebb húsz fillérben, hogy a legutolsó kis Balkánországban megvolna a háromszobás lakásom és tiszta fejjel dolgozhatnék mindaddig, amíg egyetlenegy bank ilyen nyereséget tud felmutatni. Mert füttyölök én, édes öcsém, a temetésemre. És már előre kijelentem (s ezt a kijelentést az utolsó évek alatt elvesztett tizkilós testsúlyom nevében is légy szíves tudomásul venni), hogy hazudni fognak a halálmot után megjelenő riportok, amelyekben azt fogjátok olvasni, hogy a társadalom s főleg a közgazdasági élet kiválóságai közül számosan igyekeztek nehéz sorsom enyhíteni, de én önérzetesen elutasítottam a segítséget... nem, kérlek szépen, egyetlen nagy kutya sem vakkantott felém, de biztosíthatlak róla, csak azért nem, mert sohasem ájultam el a nagyságuktól, mert egy sort sem írtam le, amelyben ezeket a szerencsés kalmárokat a jelentéktelenségük fölé emeltem volna, másrészt sohasem kíséreltem meg, hogy zuglapot alapítsak és piszkos kis személyi ügyeik szelöltetéséért vagy elhallgatásáért sarcoljam meg őket. Fölöttük állok a magam kietlen szegénységében s átengedem nekik a vidéki ripacsok, pesti rendezők, színgazgatók és újságírók által átjárt szott divák fizetett szerelmét és nem irigylem tőlük

Abbazia-Kávéház

(Oktogon)

Tulajdonos: Steuer Marcell

Cégalapítás: 1869

Ürüház díszre: *A SZÉP KÖNYV*

Szép könyv díszre:

AZ ÍZLÉSES, MŰVÉSZI KÖTÉS

Köttesse be könyveit

Müller György könyvkötészetében

Budapest V, Vadász ucca 30.

a soronként fizetett felmagasztalást, az ál-tekintély pózában való időtlen tetszelgést. Nem, nem bírom bevenni őket. De ők sem vesznek meg engemet. Házi költőjükké sosem aljasodtam, alamizsnájuk helyett pedig százszor inkább a kiadók kol-dusgarasát fogadom el.

— Sötétan látsz, kedves bátyám — mondtam. — Nem olyan szörnyetegek azok a pénzszásók... meg aztán ne feledd, nekik is sok mindenféle kötelezettségük van az életben.

— Van, van — bólintott. — Csak éppen a legelsőt nem teljesítik. Azt a bocsánatkérő gesztust nélkülözzük, amellyel a szellemi arisztokráciát kellene megkövetniök, amely — tegyük hozzá: minden korokban — birkamód tűrte, hogy az övék legyen a nagyszerű élet és az emberiség nagyjaié az élhetetlenség, hogy az övék legyen az örökkévaló földi jólét és emezeké csak a halhatatlanság. Hol van, kérlek, a magyar kultúrfőlényre büszke gazdagok áldozatkészsége a kultúrfőlény leg-főbb hordozóival, az írakkal és az alkotóművészekkel szemben, hol van a nagy ki-egyenlítődes vagy legalább annak kísérlete a plutokrácia és — amelytől példát vett — a születési arisztokrácia meg a szellemi arisztokrácia között? (Az a pár kivétel nem számít.) És gondold meg, kérlek, mi lesz ebből a kis nemzetből, ame-lyet igazán csak a sajátos szellemi kultúrája tartott fenn, ha — mint én hatvanéves koromra — ki nem fizetett albérleti szobában laknak azok az írók, akiket az isko-lákban tanítanak és akiknek az életrajzi adatait a Pesti Kereskedelmi Bank és a Pesti Hazai Első Takarékszövetkezet és egyéb igazgatóinak gyermekei magolják a pazarul berendezett villák mesébe illő gyermekszobáiban? ...

Lehajtottam a fejemet. És sokáig nem tudtam megszólalni.

MOLNÁR JENŐ

Konkoly Melinda,

a tizennyolc éves szépség, csak „udvarhölgy” lett Miss Hungária mellett. Emiatt a mamája nagy spektakulumot csapott, ami — valljuk be — nem is olyan érthetetlen, ha Konkoly Melinda arcké-
pét odatesszük a Tasnády Fekete Mária (Miss Hung-
gária) arcképe mellé. So-
kan mégis azt mondják,
hogy az „udvarhölgy”
mamája konkolyt hint az
emberek szeme közé. Ha
már magyar szépség, le-
gyen Fekete és ne —
kapuciner. A Konkoly-
pártiak viszont „Bánk-
bán”-ból idéznek, mond-
ván: „Jelszó: Melinda.”

==

A tihanyi visszhangnál

Én: Hogy olvasta a parlamenti botrányt Al-
bertfalva?

A visszhang: ...falva.

Én: Mit mondanak a
népjóléti államtitkárság-
ra váró Csilléryk?

A visszhang: ...érik.

A fővárosi tyúk-farmon

Fábian: Ejnye, kegyelmes úr, milyen szaporák ezek...
Scitovszky: Hja, én jól ki tudom választani a kakast.

==

A „Lámpaláz” körül

A Magyar Színház direktorai a „Lámpaláz” sikere
óta így köszönnek Stellának: „Lámpalázatos szolgája”.

Roóz Rezső

Harminc éve ujságíró,
Hol harcos, hol békebíró.
Ösztökélő jóra, szépre,
Serény munka mintaképe.
Emberségben nagyszerű,
Kollégának: ritka hű;
Ritka szív és ritka jellem,
Tiszta kéz — s ez titka egyben,
Hogy köztünk oly népszerű.
A magyar toll régi fénye
Volt erénye s van reménye,
Hogy leküzdve anyai bajt, —
Egy nap visszahozza majd
A megcsúfolt igazságot,
Melyért betű-rendet vágott.

Egy csemegeszámbamenő hülyeség

A kormányfőtanácsosné a Sí-klubból hazatérve azt mondja az urának:

— Képzeld, Jaques, magyar versenyző nyerte az ótátrafüredi bobversenyt.

— Ne mondd!... Na és a Darmol-versenyt ki nyerte?

Alapítási év 1910
Hazánk első bélyegháza

**BUDAPESTI
BÉLYEGTÁRSASÁG**

Kérje most megjelent
5. számú árjegyzékünket
Budapest
Kossuth Lajos u. 7.

KOSSUTH LAJOS U. 7.
- AJT. 890-63 -

BÉCSI HUMOR

Egy hajdan dúsgazdag, most kissé lecsúszott bankvezér az Opern-Ringen sétál és találkozik báró Rotschilddal. Nagyon és hangosan köszön neki, de Rotschild nem viszonzja.

Nagyon bántotta a dolog s úgy tért-fordult, hogy pár perc múlva megint szembekerült vele. Ujra nagyon és még hangosabban köszön. Rotschild észre sem veszi.

A bankár sértődötten odalép hozzá:

— Báró úr, én már másodszer köszön-tem önnek... Először jó hangosan, másodszer már úgy, hogy mindenki rám-nézett, mért kiabálok úgy... és ön nem köszönt vissza. Haben Sie vielleicht ein schlechtes Gehör?

— Nein, aber Sie haben einen schlechten Ruf, — felett csöndesen a báró.

Főpolgármesteri Hivatal,
Budapest

Nem értem, mért nincs megelégedve a választott ellenzéki többség azzal, hogy a választott kormánypárti kisebbség az érdekképviselői tagok segítségével többséggé léptette elő magát? Micsoda beszéd! Hát nem arra való az érdekképviselő, hogy a kisebbség a saját többségi érdekeit képviselje!...

A Dörgést Ismerők Ligája

Kütelki kávéházban

— Mi bajod, Pista?

— Bosszant, hogy az utóbbi időben milyen szórakozott vagyok.

— Hogy-hogy?

— Képzeld, ma bementem a postahivatalba és elfelejtettem álarcot fölvenni.

Beszélgetés egy lemaradt szépséggel

ÉN: Mit szól a választáshoz?

Ő: Bethlennek van igaza. Minden választás fölösleges.

ÉN: Szóval haragszik?

Ő: Hogyne haragudnék. Hiszen úgy készültem erre a Miss Hungária választásra. Hónapokon át csak a Hungária-fürdőt kultiváltam, a Hungária-meccseken drukoltam, a Hungária-szálló előtt korzóztam és most tessék, itt állok a Hungárista érzelmeimmel.

ÉN: Udvarhölgy se lett?

Ő: Nem. Megmaradtam kisudvarhölgynek.

ÉN: Hogyan?

Ő: Tudniillik a papám nem házmaster, csak vici és én csak a kisudvar levegőjét szívhatom.

ÉN: Mik a terve a jövőre nézve?

Ő: Az ilyen ince-fince szépségversenyek helyett ezentúl inkább ródliversenyekre fogok benevezni.

ÉN: Miért pont ródliversenyekre?

Ő: Mert lecsúszni ott is lehet.

Bethlen István álma

— Nikotex-szel még legalább harminc évig kihúzom ...

ÓDA A KÖZMUNKÁKHOZ

A közmunkákat itt minálunk
Költők intézik, akik fáznak
Mindentől, mi prózai munka
S minden közmunkát — elődáznak.

Magyar Investment Rt.

Olvaszuk, hogy ilyen néven hász millió alaptőkével új részvénytársaság alakult, azzal a céllal, hogy értékpapírokat vásároljon és így „a részvénytőzsiacra jó hatást gyakoroljon”.

Nagyon szép. Elhisszük, hogy így lesz.

De azt is olvassuk, hogy az Investment Rt. igazgatósági tagjai nem fognak tantiémben részesülni.

Ez is nagyon szép. Nem hisszük el, hogy így lesz.

Magyar drámairodalom

Párbeszéd a Nemzeti Színház igazgatói irodájában.

— Sajnálom, de az ön darabja nem kerülhet színre a Nemzetiben.

— Olyan rossznak találja?

— Azt nem mondom, de nagyon költséges.

— Hogy-hogy?

— Két kutyaugatás és egy tehénbögés van benne. Ilyen túlkiadást pedig nem bír el a színház.

Elnémult visszhang

Én (belekiáltom a tihanyi visszhangba): Ha egy öreg asszonyt látott, mit szolt Egyiptomban a Faraó?

A visszhang:

A népjóléti rendelőben

Csilléry András: Üljön le nyugodtan, barátom... Mindjárt kint lesz az odvas fog. Egy kicsit fájni fog ugyan, de maga is éppen eleget fáj a népjólétnek.

Anekreoni nyílt levél Bethlen Istvánhoz

Ámbár diszkrét vagy szörnyen,
Söt rejtélyes vagy, István,
Szívednek titkát sejttem,
Esetleg tudom is tán.
Vonatkupé ölében
Száguldani az éjben
S utazni messze, messze...
Ezt szereted, csak ezt te.

Ma Bécs és holnap Páris,
Majd Genf, London meg Róma,
Aztán haza és máris
Új város, új aróma.
A kedves Wien és Schober
S nem Pest és a sok sóher...
Szíved se bírja ezt tán,
Ugy-e nem, drága Estván?

Furton-furt jönni-menni,
Ez életednek rendje.
Váróteremben ébredsz
S alszol ülésterembe'.
Az életet így éled
És szíved újra éled,
Ha ellenzéki pónem
Szinét se látod ő, nem!

S míg azt morogják itthon:
A bársonyszékből kelj fel,
Párisban így felelsz rá:
Előbb dől le az Eiffel!
És míg ezt odamondod,
Egyetlenegy a gondod:
Hol s merre van egy ország,
Mely még nem látta orcád? ...

HESZ FERENC

A Hét műsora

Az öszvér

Két galíciai találkozik a krakói városán.

- Hogy vagy, Smüle?
- Köszönöm, Jajnef.
- Mi az ujság nálad?
- Vettem egy öszvért.
- Minek neked egy öszvér?
- Na hallod!... Az egy nagyon hasznos állat. Sokat hús és keveset eszik.
- Jó, jó... de neked nincs istálló.
- Hol tartod azt az öszvért?
- Hogy hol?... A lakásomban.
- A lakásodban?... Nű, és a szag?
- Azt majd megszokja!

A diszkréció netovábbja

Vitéz Miklósnak, az Uj Színház újonnan kinevezett igazgatójának azt mondta valaki a Fészekben:

- Ez az Upor nagyon diszkrét ember lehet.
- Miért?
- Mert hallom, hét pecsét alatt őri a színház berendezési tárgyait.

Uri virtus

Mi a nagyobb virtus? Ha párbajoznak S a levegőbe lönek pár lukat, Vagy ha autóval agyongázolják S otthagyják az áldozatukat?

MAGA CSAK TUDJA SALAMON BÁCSI

...*hogy lehet az: a kivültámogató keresztény gazdasági párt tagjai újabban már olyankor is támadják Bethlent, amikor nincs se külföldön, se vadászaton, hanem itthon tartózkodik?*

Seiffensteiner Salamon bácsi jófajta

Verpelétivel megtönte a pipáját és ezzel az anekdotával válaszolt:

A Blaukövy minden nyáron szép kis villát bérelt a feleségének Siófokon. Az asszonyka a kisleányát meg a mamájával ott töltött három hónapot. A férjnek az volt a szokása, hogy minden vasárnap meglátogatta a feleségét. Egyszer csütörtökön szottyant neki kedve és leutazott Siófokra, de előbb táviratban értesítette, hogy melyik vonattal érkezik.

Amikor belép a villába, in flagranti éri feleségét, a Blankát egy pesti bankifjával. Kirohan a szobából, keresi az anyósát és magából kikelve ordítja:

— Mít szól hozzá?... Táviratot küldök a Blankának, hogy jövök és ezt a bestiát egy jampeccel találok együtt. Én elválok ettől a szörnyetegtől!

A mama csöndesíteni kezdi:

— Na, na, fiacskám... nem kell mindjárt a negyedik emeletre szaladni. Lehet, hogy az a szegény Blanka talán nem is kapta meg a táviratodat...

Osz-posz: Lehet, hogy azok a derék kereszténypártiak nem is tudják, hogy Bethlen hébe-hóba Budapesten tartózkodik.

*

...*Hát az hogy van, Salamon bácsi: egy csomó szerencsés ember még ebben a keserves világban is olyan szépen tud keresni a különféle közüzemeknél és nagybankoknál?*

Egy lengyel földbirtokos Krakóból Lembergbe ment autón. Az országúton egyszerre csak megáll a kocsi és hiába próbálja a sofőr, nem megy tovább. Autószerelő után kellett nézni. A közeli faluban találtak is egyet, a kaftános Éliást. A földbirtokos meglehetősen gyanakodva nézett a pájészos mechanikusra, aki egy kis kalapácsot vett ki a zsebéből, aztán odahajolt a géphez, jól megnézte és a kalapácsával háromszor ráütött. Mikor ezzel kész volt, azt mondta:

— Az autó rendben van, mehet.

Nem akarták elhinni. A sofőr kurbli-zott és csakugyan elindult az autó.

— Mit kap maga? — kérdezte a földbirtokos.

— Kétszáz zlotyt, — felelte a szerelő. — Meg van maga bolondulva?... — förmedt rá az uraság. — Idejön, egy hitvány kalapácsal háromszor ráüt a gépre és ezért a semmiségért kétszáz zlotyt mer kérni?...

— Kérem, ennyi jár nekem.

— Jó, — mondta villogó szemekkel az autótulajdonos. — De előbb állítson ki egy rendes számlát... Majd ellátom én a maga baját Lembergben!

Éliás a következő számlát nyújtotta át:

Három kopogás a kalapácsal . 10 zloty
Mert tudtam, hova kell ütni vele 190 zloty

Összesen . . 200 zloty

Osz-posz: Azok a sokat kereső uraságok is ilyen számlákat prezentálnak az államnak, a fővárosnak meg a bankoknak. Ők is tudják, hova kell ütni...

*

Na és mondja, Salamon bácsi, miért volt fölösleges Bethlennek tisztára mosni a megvádolt állami közlegeket?

Jajteleszt meglátogatta egy rég nem látott ifjúkori barátja. Jajteleszt bemutatatta neki a feleségét, majd így szólt:

— Akarod látni a gyerekeimet is? — és már be is kiáltott a szomszédszobába, ahonnan hét-nyolc rettenetesen piszkos gyerek bújt elő.

A barát meghökkenve nézett végig a piszoktól ragadó gyerekeken és odasúgta az apának:

— Mondd csak, nem kellene ezeket a gyerekeket megmosdatni?

— Minek? — legyintett Jajteleszt. — Megismerem őket a hangjukról.

*

Végül még egy kérdést: hogy állunk azza! a közéleti tisztasággal?

A Blau felkért a bálban egy csinos fiatal lányt. Mindjárt az első táncnál úgy megtetszett neki a nő, hogy szünet közben, mialatt a táncterem egyik diszkrét szögletében üldögéltek, megfogta a kezét és így szólt:

— Mit szólna hozzá, babuska, ha most megölelném és megcsókolnám?

A lányka lesütötte a szemét:

— A mamám után kiabálnék...

— Na és akkor mi lenne?

— Nem tudom, — rebegette a lányka — mert a mamám Kanadában van.

Nem Baumgarten-díj, csak Baumgarten-segély

Több diszkréciót és a nyilvánosság mellőzését kérjük

Tulajdonképpen csak egy olyan jelentékeny magyar alapítvány van, melynek rendeltetése, hogy irodalmi munkásságot jutalmazzon, de beszélhetünk kettőről, mert kettő is lehetne. Az egyik alapítvány a Vigyázó Ferenc-féle mérhetetlen vagyon, amelyet az Akadémia kapott meg s amelyet már három éve leltároznak, amelyen egyezkednek, amelyért pörösködnek s ezalatt vígan él meg belőle prókátor, kurátor, indzellér, zsellér, gazdatiszt, gondnok és sok-sok olyan ember, akiket az ügy megbízottak részletetni tudnak a munkában, csak arra a célra nem jut belőle egyetlen egy fillér sem, amire az örökhatyó rendelkezett. Pedig ebből a vagyonból kikerült volna azon nyomban egy olyan díj, amely számszerűleg is nagy, de amelyet körülgarnirozhattak volna olyan fényvel és jelentőséggel, hogy ennek hatása, értéke, még abszolút mérőszámmal mérve is, Nobel-díj jellegű lehetett volna. Minek vagy kinek magyarázzam, mit jelentene nemzeti szempontból egy ilyen díj odaítélése, ha például egyszer külföldi nagyság kapná meg.

De most a másik Nobel-díjjal, a Baumgarten-díjjal foglalkozunk, amelyre nézve a jóhiszemű örökhatyó — ahogyan a végrendeletből kitetszik — határozottan úgy rendelkezett, hogy több apró, valóban díj-jellegű kitüntetésre szolgáljon. Egyenesen a spirítisztákhöz fordulok, az ő szíves közbenjárásukat kérem arra nézve, hogy beszélgethessünk néhai Baumgarten Ferencel. Meg kellene kérdezni nemes lelkétől, hogy ilyennek képzelte-e a vagyona felhasználását? Persze, önök még nem tudják, hogyan használják föl. Jól. Abban a szellemben, ahogyan az alapítvány dúsan dotált kuratóriuma vezet: jól. Kitünően, gazdaságosan, noha a protekció, barátság és a túlzott jóindulat, a pars pro toto (ezt le kell fordítanunk, nehogy a pesti irány élcet faragjon belőle: a részegység előtérbe helyezése az egyetemesség egész érdek rovására) jelenségeit nem lehet figyelmen kívül hagyni. A baj ott van, hogy a kuratórium szelleme homlokegyenest ellenkezik az örökhatyó szándékával. Baumgarten irodalmi díjnak szánta a feltörő tehetségek számára, a kuratórium pedig karitatív segélynek osztja ki az irodalmi és művészi élet néhány kiválasztottja között.

Nem a tetterős, az alkotás lendületességében haladó értékek kapnak új ösztönzést, a díj társadalmi díszletű övezve nem azok jutnak hírhez, népszerűséghez, művészi munkájuk megkoszorúzásához, akikről még várni lehet valamit, hanem — néhány kivételtől eltekintve — az irodalom és művészet elesettjei, az alkotásra rokkantak, derék, szimpatikus robotosok, akiknek nincs egyéb jogcímük, mint az, hogy nem tudnak megélni mesterségükből. A legtávolabb áll tőlem, hogy bármelyik kartársamtól is irigyeljem azt a kis pénzmagot, sőt igaztalan volnék, hogyha a három év óta díjazottak névsorában nem találnék olyan nevet is, amely nemcsak a segítség jellegű összegre, hanem a vele járó tisztességre is méltó, mégis kifogásolom a kuratórium döntését. Hogy miért? Mert nem ösztinte.

Ha ebben a szellemben akarja folytatni tevékenységét (Baumgarten nem ellenezheti, a felügyeleti hatóság is beegyezett, hiszen az ő gondját vállalta a kuratórium), mindenekelőtt ne használja az esztétikai jelentőségű „díj” szót, mert ehhez nincs joga. Amit ad, az nem díj, nem az, amit például a Nobel-díj fogalma alatt értünk, vagy amit a versengésben elért eredményt elismerő jelvény fejez ki. Az alapítvány: pénzbeli ajándék, egyszerűen segély, az író- és művészvilág keresetképtelen, kiskjövedelmű, de érdemes rokkantjai számára. Ha pedig segély, akkor az ízlés azt diktálja, hogy ezt ne publikálják, csinálják szerényen, hallgatagon, senki se tudjon róla, ne szolgálják a hiaságot, mint azok az asztaltársaságok, amelyek nyilvános gyermekruházási akciót rendeznek ilyenkor télvíz idején a kíváncsi nézők előtt ruháznak föl néhány rongyos gyereket. Ezenkívül a Baumgarten-vagyonból támogatott igen érdemes kartársak egyike sem érdemli meg, hogy a nagy nyilvánosság előtt legyen kénytelen nyomorsegítséget elfogadni, különösen akkor, mikor a kuratórium maga publikálja, hogy a Baumgarten-díjak egyelőre valóban csak nyomorenyhítő céluak.

Csatlakozom cikkiróvéleményéhez.

SAVYARÓ VENDEL.

El vagyok készülve arra is, — és nem kifogásolom — hogy a kuratórium tagjaihoz közel álló rokon, családtag, barát vagy bárki is részesül majd ebben a segélyben. Biztosan rászorul s ha olyan mostoha a gazdasági helyzet s olyan rosszak a kereseti viszonyok, inkább ilyen módon jussanak kenyérhez, mintsem hogy a közjótékonyág és a baráti kollekt segítse meg őket, de szerény szóval tiltakozom az ellen, hogy ezt a segélyt irodalmi díjként kezeljék és ilyennek nyilvánítsák.

Ez az eljárás egyenesen sértő azokra a valódi, Nobel-díj jellegű díjra érdemes tehetségekre, azokra az alkotóerejű zsenikre, akik tehetségük, művészetük révén vagy egyéb körülmények folytán segélyre nem szorulnak, de akik éppen azért nem kaphatnak irodalmi Baumgarten-díjat, mert nem rokkantak. Sértő, mert a közvélemény előtt talán csak az a névsor fog irodalmi értéket jelenteni, amelyet a kuratórium évről évre mint díjra érdemeset publikál. Lehet, hogy a kuratórium ebben a gesztusában nobel, de a maga személyében és irodalmi ítélő pozíciójában legyen szerény, főleg diszkrét. A segélyre szorulókat így is hálásak lesznek, a maguk reklámja pedig nincs benne a végrendeletben.

Én magam egyébként minden vonatkozásban mentes vagyok a Baumgarten-díj reménységétől.

BOROSS MIHÁLY

A fiatalember egy nagyvállalkozó leányával táncol. Azt mondja a leány:

— Jól figyelje meg ezt a figurát. Két lépést simán, aztán belépni.

— Belépni csak akkor tudok, — felel a fiatalember — ha majd felvesz a kedves papája.

Dr. Kajdacsy szakorvos
VIII. József körút 2

Rendel: 10—4 és 7—8-ig vér-, bőr- és nemibetegeknek

A három legnagyobb költő

Móra Ferenc, az édesszavú költő, és mesemondó, nemrég meglátogatott egy tanyai iskolát, hogy a kis magyarok tudományosságában gyönyörködjön. A tanító készséggel engedte át a kérdezősködés jogát Móra Ferencnek, úgyis, mint kiváló pedagógusnak.

— Hát, fiúk, — mondja a vendég — ki tudná nekem megmondani, mi a neve hazánk három legnagyobb költőjének?

Pár pillanatig döbrent csend. Aztán az egyik lurkó emelgeti a kezét.

— Na, állj fel szépen és mondd meg. A fiú feláll és kezdi:

— Hazánk három legnagyobb költőjét úgy hívják, hogy Petőfi Sándor...

Itt elakad. Móra biztatja:

— Ez egy. Marad még kettő.

— Hazánk három legnagyobb költőjét — kezdi előlről — úgy hívják, hogy Petőfi Sándor és Arany János...

— Ez kettő, — mondja jószágon Móra. — Ki a harmadik?

A gyerekek rábök a mutatójával Móra Ferencre:

— A harmadik — maga... csak nem jut eszembe a neve.

Aranyköpések

Némely házasságban az asszony a nap-hoz, a férj a holdhoz hasonlít: sohase kelnek és sohase fekszenek le együtt.

*

A mostani fizetés olyan, mint a hold: minden hónapban megújul s amellet mindig a régi marad.

*

Az idő nemcsak felettünk jár el, hanem alattunk is: lyukas lesz a cipőnk talpa.

Karádi Emil

Wekerle ajándéka az új francia kormánynak

Wekerle Sándor pénzügyminiszter gyöngéd és figyelmes módon gratulált az új francia kormánynak. Mint értesülünk, Laval miniszterelnök kezeihez egy doboz finom magyar Cabinet-szivart juttatott el a párizsi magyar követ útján. Az ajándékhoz mellékelt levél így hangzik:

„Abban a reményben küldöm ezt a doboz szivart, hogy legalább addig él az új kabinet, amíg a mellékelt „Cabinet” tart. Öszinte jókívánsággal és nagyrabecsüléssel *Wekerle Sándor.*”

Gaál Gasztont üdvözik a Gálok

Gaál Gasztont, mint új ellenzéki pártvezér, a következő gratulációkat kapta:

„Mindig számíthatsz a védelmemre. (Tarifa mellékelve.) Kész híved: *Gál Jenő.*”

„Mielőtt beadnád Bethlennek a keserű pilulákat, engeddd meg, hogy szakszerűen édes ostyába tegyem őket. *Gaál Endre.*”

„Végre egy jó szerep! Gratulálok. *Gál Gyula.*”

„Gaálban csak egy sztárt ismerek, de olyan szerény naiva vagyok, hogy nem nevezhetem meg az illetőt. Kezeit csókolja *Gaál Franciska.*”

— A Meteorológiai Intézet megint viharokat jósol.

— Ugyan, hagyj folyton azzal a politikával. Tudod, hogy nem érdekel a parlament.

Az Andrassy-úti divatüzletben

Komlós Sándortól, a népszerű Andrassy úti úridivatkereskedőtől megkérdezte a héten egyik politikus-vevője:

— Mit gondol, Komlós úr, a bécsi látogatás után hova lesz a Bethlen legközelebbi útja?

— Azt hiszem, a kegyelmes úr legközelebbi útja hozzám lesz, egy divatos zakk ügyében.

— A GUBACSIUTI POSTAHIVATALBÓL A RABLÁS UTÁN OHNE „GUBA”CSIUTI POSTAHIVATAL LETT?

A legszerencsésebb eset

A hatvanötéves gazdag háztulajdonos fiatal leányt vett feleségül.

— Doktor úr, — mondta a háziorvosának — a legszerencsésebb esetben lehet-e még gyerekem?

— A legszerencsésebb esetben nem lesz, — válaszolt a doktor — de ha pehhe van, akkor lesz.

MOLNÁR JENŐ

ÉS

VITÉZ MIKLÓS

új 3 felvonásos vígjátékának eredeti bemutatója
a budapesti Rádióban

Az Új Színház művész-személyzete február 4-én este fél 8 órakor mutatja be Molnár Jenő és Vitéz Miklós 3 felvonásos új vígjátékát, amelynek címe:

„Veronka rendet csinál”

A címszerepben: **Hollós Ilona**
Rendező: **Csanády György**

A MIN MOST PEST NEVET

Két orvos találkozik. Az egyik szemész, a másik szülész.

— Hogy megy neked? — kérdezi a szemész.

— Köszönöm, meg vagyok elégedve. A mult héten villát vettem a Rózsadombon.

— Gratulálok, barátom...

— És neked hogy megy? — kérdezi most a szülész.

— Sehogy! — feleli a szemész.

— Nem értem.

— Hja, kérlek, az emberek nem kapartatják ki a szemüket.

Jóléti rigmus

Megsokasodnak a rendszer

Pilléri:

Népjóléti államtitkár

Csilléry.

Érdemeit mindenki el-

Isméri,

Ha szaporodnak a jólét

Filléri.

FELHÍVÁS

AZ EGYSÉGSPÁRT KISGAZDA-
FRAKCIÓJÁBAN ELVESZETT EGY
SZIJJ
KI SZIJJA?

A Newyork-kávéházban

— Kérlek, adj kölesön húsz pengőt.

— Sajnálom, de csak tizenöt van nálam.

— Nem baj, add ide. A többit majd holnap. Jó vagy te még nekem arra az öt pengőre!

Örökös tag

Városháza

Gratulálok, kolléga úr.

*Bethlen István gróf,
örökös miniszterelnök*

Minden relatív

Kereskedők beszélgetnek.

— Na, hogy megy neked?

— Egész sereg követelésem három hónap múlva jár le és olyan lassan cammog az idő.

— Próbálj csak egy váltót kiállítani három hónapra, majd meglátod, milyen hamar fog elmúlni.

Vendéglő a „Konfidenciához“

— Pincér!... Ez a hús nagyon kemény.

— Mondja ezt uraságod a marhának.

— Mondom is.

Ha szereti Ön

a fantasztikus regényeket,
olvassa el

Briand páneurópai beszédeit!

Ha Ön nem fél az igazságtól, akkor jósoldasson velem

A történelem legrégebb tudománya a csillagászat, amelynek segítségével az Ön életéből, multjából, jövőjéből sok tény állapítható meg. Pénzügyi lehetőségek és egyéb bizalmas körülmények tárhatók fel a csillagászat nagy tudománya által. Megállapíthatók az Ön kilátásai a házasságban, megállapíthatók barátai és ellenségei terveinek és vállalkozásainak eredményei, örökségek és sok más fontos kérdés oldható meg.

Jósoldasson velem feltűnést-keltő tényeket, amelyek tudatában az Ön egész életfolyása megváltozik és eredményt, szerencsét, előrehaladást biztosít kétségbe-

esés és szerencsétlenség helyett, amelyek most Ön elé tornyosulnak. Az Ön csillagászati értelmezését részletesen és egyszerűen — értelmes formában — kapja meg két teljes oldalon. Adja meg feltétlenül születési időpontját névvel és címmel, értelmes és sajátkezű írással. Ha akarja, úgy mellékelhet 50 fillért bélyegben (nem vert pénzben) a portó- és frászköltségek fedezésére. Címezze levelét a következőképpen: *Professzor ROXROY, Dept. 4039. E. Emmastraat 42, Den Haag (Holland).* — Prof. Roxroy nem érti a magyar nyelvet, ezért — sajnálatára — csak német, francia, vagy angolnyelvű válaszokat küldhet. Levelére 40 fillér bélyeg ragasztandó.

NÉHÁNY ÉVVÉGI MÉRLEG

I. A parlament mérlege

Ülés volt az elmúlt évben	70 esetben
Parlamentari szünet	170 "
Interpelláció	60 "
Asztás a miniszteri székekben	1060 "
Képviselő az ülésteremben	55 "
Képviselő a büffében	7653 "
Névsorolvasás az ülésterem- ben	30 "
Ujságolvasás az ülésterem- ben	6630 "
Miniszteri beszéd	125 "
Fejbolintás a kormánypár- ton	3125 "
Kormánypárti beszéd- és értelemgyakorlat	52 "
Padverés az ellenzék oldalán	1234 "
Fábián leplezett	67 "
Vakaróztak	2150 "
A numerusz klauzusz el- törölték elvben	25 "
Egyetemi igazoltatás volt a valóságban	225 "
Váltságos volt a helyzet	39 "
Bethlen vadászni ment	39 "

II. Egy pesti kereskedő mérlege

Fehér hét volt	6 esetben
Fekete hét	52 "
Tömeg az üzletben	0 "
Csödtömeg	12 "
Fizetési felszólítás érkezett	5687 "
Ezekre válasz	00 "
Forgalom volt	1 "

(mikor a főnöknek meg-
halt az anyósa és jöttek
a barátok gratulálni)

Forgalmiadó-ellenőr	4687 "
Inkasszáns jött	8385 "
Inkasszáns ki lett rágua	8385 "
Társadalombiztosító számla jött	286 "
Végrehajtó ugyanonnan	365 "
Adóintés jött	3865 "
Árverési értesítés jött	3676 "
Vevő jött	3 "

III. Egy közlekedési rendőr mérlege

Szabálytalan átkelés az úttesten	33.978 esetben
Sercintés a pesti járókelő közlekedési ismeretére	25.686 "
Gyengéd emlegetése a járókelők keresztanyja tértyínek	27.653 "
Gyorshajtás (férfi ürve- zetők körében)	1526 "

Gyorshajtás (női ürve-

tők körében)	183.763 esetben
Autókarambol	58 "
Autók részletekbe törve	35 "
Autórészletek nem fizetve	10.763 "
Villamosösszeütközés	15 "
Összeütközés Folkusházy és az ellenzék között	173 "

IV. Egy „bar”isztokrata mérlege

Jótekonycélú adomány (me- zők liliomai és egyéb gör- lök felruházása)	33 esetben
Inségakcióra (megszorult ba- rátoinak segély a minden- nap pezgőre és osztrigára)	58 "
Tudományos, illetve csillagá- szati célra (új színpadi csillagoknak csokor és va- csora)	65 "
Művészet támogatása (apa- nász, ékszer, bunda a szín- művésznőknek)	72 "
Apróbb kiadások (pezgő, tü- körtörés, stb.)	365 "
Lapok forgatása (Helvét és francia kártyalapok)	365 "
Könyvolvasás (az új inas cselédkönyve)	1 "

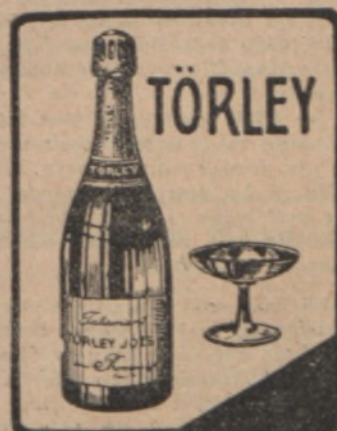
Fenti mérlegek helyességeért nem felel:
Hesz Ferenc

A reuma körül

— Maga is reumás?... Na és mit csinál?

— Pakkolok és megyek Pöstyénbe.

— Akkor én sokkal kényelmesebben csinálom. Én megyek Pöstyénbe és majd ott pakkolnak.

Pesti asszonyok a kávéházban

Zsúfolt kávéház az Erzsébet körúton. A kávéház közepén, az egyik oszlop tövében két szomszédos asztal. A két szomszédos asztal körül hajadonok, férjzettek, özvegyek, elváltak: nő, nő, csupa nő. Bekelem magam a két asztal közé és jól kinyitom a fületem.

Ennekórust már hallottam, még pedig az Operában, szavalókórust is hallottam már, még pedig a fővárosi választások alatt, a szociálista párt népgyűlésein, de beszélőkórust, bevallom, most hallottam először. A nők, lehetnek vagy tizenketten, egyszerre beszélnek, kórusban hadarják a szavakat: rengeteg hangot hallok és egy szót sem értek. Feltűnik közöttük egy meszeltarcú démon-imitátor. A szája mozog, az orrán jön ki a hang. Az első mondat, amit megértek, neki szól:

— ...nagy hisztérika nő vagy te!

A nagy hisztérika nő szemmel látható örömmel vágja zsebre a sértést.

— Mért? ... Hág-kávét iszom, hát jó a szívem. Talán azért, mert nincs gyomrom?!

Ellenőrzöm a dolgot. A keble és a gyomor alatti rész egymásra borul, gyomrot nem látok sehol sem.

— Ő a lányhoz dörgölőzik, egész nap szivarozik, velem pedig veszekedik, ha zsírt viszek a mamának. Anyja csak egy van az embernek, nem igaz?

A nők rövid gondolkodás után igazat adnak Mancinak, aki felbuzdulva a sikeren, „nagy beszédet” készül tartani. A világ azonban hálátlan. A szomszéd asztalhoz új nő érkezik: Mancitól elfordul a figyelem, mindenki a jövevényt mustrálja. Én is. Csinos, ápolat arc, ujján hatalmas briliánsgyűrű, melynek tüze megvilágítja ápolatlan kezét. A főúrnál egy férfi után érdeklődik, majd pulykavörösré színeződött arccal az asszonyokhoz fordul:

— Úgy éljek, ilyent még nem láttam. Azt mondta, csak uzsonnázzak meg, ő rögtön jön. Ennek már két hete ...

— Na és ha nem jön, mondd! Ez ügysem vett volna el. Csak addig kellett, ameddig nem volt állása. Feljárhatott hozzád melegedni.

Ügy látszik, szóbanforgó úr nemcsak melegedni járt fel, mert a briliánsgyűrűs hölgynek könnyelábadnak a szemei és hisztériás roham előjelei mutatkoznak az arcán. Mindnyájunk szerencséjére egy kislány jön az asztaluk-

hoz, akinek jelenléte visszaparancsolja a kitörést. A kislány 12—13 éves, az uccáról jött, zavar és minden feszélyezetség nélkül halad keresztül a zsúfolt kávéházban. Az asztalhoz érve, kurta „szervusz”-t adresszál a mamájához, aztán levette kabátját és gusztálni kezdi a távolabb ülő férfiakat. A mama elragadtatással kezd beszélni csemetéjéről:

— Ebből lesz nő, én mondom nektek. Láttatok volna a Royal Apollóban, amikor a Lakner bácsinál játszott!

A kislány idegesen rászól az anyjára:

— Hallgass már erről!

— Olyan tapsot kapott, mint a Titkos, pedig csupa anyák voltak ott ...

A mamából árad a szózuhatag. Hogy milyen csudásan táncol az Ibi, milyen kitűnő alakja van, a lába ... nézzétek a lábait ... és látszik az arcán és a lázban égő szemén, hogy már vizionálja a ragyogó jövőt, amikor a kislány nagy nő lesz, bundával, autóval, előkelő udvarlókkal ... mint a Titkos.

A barát nők irigylik a mama áradozását és gazdasági kérdésekről kezdenek beszélni. Krajcáros gondok kerülnek elő, gazdasági válság, rossz üzletmenetel.

— Na, azért nekem mondván, amit ebben a kávéházban egy nap bevesznek.

Legyek őszinte? Kívánom neki. Belesésem szerint (később a főúr megerősítette) a kávéházban egy nap cca 1200 kávét, 400 teát, 500 vaját és 70—80 vacsorát vesznek be.

Meginterjúvolom a főurat. Nincs valami jó véleményem a kávé-mamákról és teadémonokról. Délután háromkor beülnek és este fél kilenckor még nem lehet elmozdítani őket az asztaltól. Negyed hatkor azt mondják: „nyugodt lehet, mindjárt megyek”, negyed kilenckor meg: „mit akar, csak most jöttem”.

A főúr nem túlozza a hölgyek jellemzését. A beszámolóink elején szereplő nagy hisztérika valamit meg akart nézni az ujságban. Magához inti a felszolgáló pincért:

— Hozzon ujságot, aztán megyek.

— Aztán el tetszik menni?

— Igen, sietnem kell.

A pincér villámsebessen ujságot hoz, a hisztérika nő olvasni kezd. Aztán leteszi az ujságot és marad. Mert mit lehet tudni, mikor jön a mesebeli herceg ... Már mint Herzog úr, a kebelnök kebelbarátja.

Gaál?... Fenyő?...

— *Olvastad a Gaál Gaszton meg a Fenyő Miksa éles vitáját?*

— *Olvastam és határozottan zavarban vagyok. Mint nagypáros Fenyő Miksának adok igazat.*

— *És mint magánember?*

— *Hm... Szeretném, ha az agrárok vezérének Gaál Miksa lenne a neve, a miénknek pedig Fenyő Gaszton.*

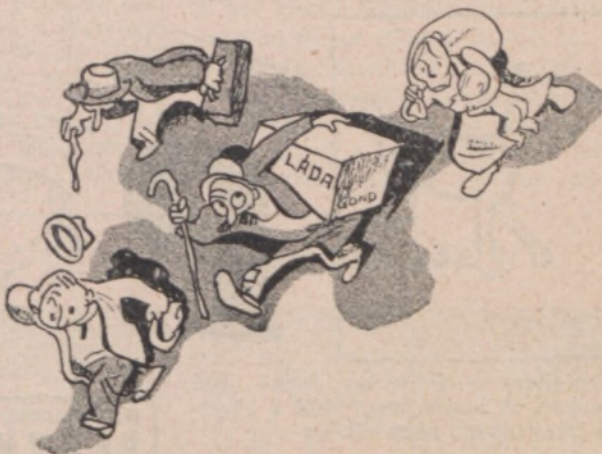
Bécsi rím

Ha nincs König
És nincs Ober:
Jól összefér
Bethlen, Schober.

Mintha lába kelne valamennyi rögnek,
A pesti partájok nyögve költözködnek.

FI

Február 1-én

A púposok körül

Azt mondta Bethlen István a parlamentben az ellenzéki vádaskodásra, hogy az ellenzékieken kívül mások is vannak az országban, akik a közéleti tisztaságra vigyáznak. Erről eszünkbe jut a következő eset:

Az iskolában felszólítja a tanító a kis Móricot:

— Mondd meg nekem, fiam, hányféle tevért ismerünk?

Móricka az ő éneklő hangján kivágja:
— Teve van egypupú, van kétpupú, sőt több...

— Na és púpnélküli teve nincs? — kérdezte a tanító.

Móricka a vállát vonja:

— Van az is... de az nyomorék.

...Csakugyan vannak még emberek, akik az ellenzéken kívül is vigyáznak a közéleti tisztaságra. De azok — nyomorékok az ultramodern erkölcsi felfogás szerint.

M. Gy. (Budapest). Túlságosan ismert.

— W. I. Besoroztuk. Máskor is legyen szerencsénk. — S. S. Majdnem valamennyi bevált. A kérelem teljesítésével egy kis ideig várni kell, mert rengeteg az igényjogosult. A kis S. határozottan erős konkurencsiát kezd csinálni a nagy S.-nek. — F—pné. Applikáció nélkül nem lenne megokolt a régi adoma közlése. Kívánságát később fogja honorálni Fortuna asszony. — Lm. Hogy a sajtgyárosok bálját a „Szagos lesz az ucca, merre, merre, merre járok” kezdetű dallal nyitják meg, erről már a Borsszem Jankó 1876. évfolyamából értesültünk. — E. F. Kizárólag napilapnak, még pedig sportlapnak való. — St. L. és E. Későn érkezett, de beszámítjuk a következő sorsolásoknál. — T. L. Bízató tehetség. Egyelőre az ötletek hasonlíthatatlanul jobbak, mint a kivitel. A grafika komoly studiumokat követel. Látogasson meg február 8—10 körül d. u. 3—4 közt.

Waldmann Sándor

egészségügyi, fürdőszoba-, árnyékszék- és mosdóberendezések. Ólomárak, víz-, gőz-, légszuszterelvények. Piperecikkek. Fayencmosdók, klozetcsészék, bidetek és ülődeszkák, stb., stb.

Budapest VI, Vilmos császár út 61

Telefon: 102-74

A BORSSZEM JANKÓ rébuszai

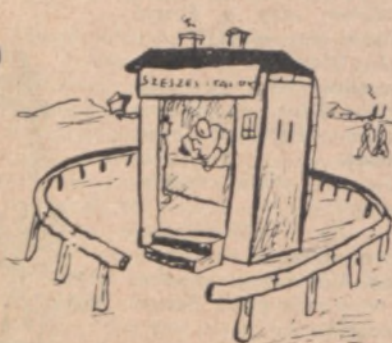
I.

II.

III.

Megfejtése a *Borsszem Jankó* jövő számában. A helyes megfejtők a következő jutalmakban részesülnek:

1.

Egy doboz valódi **KOTÁNYI-édes nemes paprika** féle (VI, Teréz krt. 10)

2.

1 doboz **DESSERT** „Cadeau” csokoládéárugyár rt. Budapest VI, Izabella u. 88. gyártmánya

3.

Egy nagy művészi fénykép **FOTO KLÁRA** műterméből V, Erzsébet tér 3. V. em. (Lift)

4.

Egy detektoros készülék **Reich Miklós** VI, Vilmoscsáradió és gramofon szár út 45. sz. nagykereskedéséből

5.

Ingyenes fejmosás és egy víz- vagy vasondolás nőknek **ifj. Weber József** hölgyfodrásznál (Gönczy-cég, VI Vilmos császár út 15. szám)

6.

Sternberg
Kír. Udvari Hangszer gyár
GRAMAFON LEMEZ

7.

Egy jumper blúz **FENYVES** divatáruházából CALVIN-TÉR 7

8.

Egy darab 13x18 méretű művészi kiottelű kép **H. Kemény Rózsi és Ujvári Margó** fényképészeti műterméből I, Mészáros UCCA 4, III. EM. 1

9.

„MANNA” A legtokéletesebb lakk-cipő-ápolószer és egy **»Era« Művek** Pólerakat: Budapest V, Kátana József u. 31

10.

Egy darab 24x32 cm. nagyságú fényképkeret **Váradai képkeretezőtől** Budapest VI, Paulay Ede ucca 51 Nagymező ucca sarkán

11.

EGY DARAB MŰVÉSZI FÉNYKÉP **Kis Pál** koszorú fényképész-mester műterméből. VII, Király ucca 51. sz.

12. Lovászky Károly „Butapest” című humoros könyve *Galantai Gyula* könyvesboltjából (Andrássy út 54.).

13. Molnár Jenő humoros könyve: „Ilyenek vagyunk.”

14. „Mokány Berci zaftos históriái.”

15. Seiffensteiner Salamon anekdotái. Megfejtők, akik nem előfizetői lapunknak, csakis az alábbi szelvény beküldése mellett részesülnek jutalomban:

BORSSZEM JANKÓ
február 1-i rejtvényszelvénye

A *Borsszem Jankó* mult számában közzölt rébuszok megfejtése: 1. *Semmi sem új a nap alatt*, 2. *Rab Ráby*, 3. *Harsányi Zsolt*. A megfejtők közül *Hajnal Dezső* (Budapest) az 1. számú, *Ehrenfeld Kami* (Debrecen) a 2. sz., *Sándor Istvánné* (Budapest) a 3. sz., *Mosonyi Gyula* (Budapest) a 4. sz., *Szigriszt Bözsi* (Budapest) az 5. sz., *Kádár Judit* (Budapest)

a 6. sz., *Leopold Ádámné* (Budapest) a 7. sz., *Halmi Erzsébet* (Budapest) a 8. sz., *Kiss József* (Budapest) a 9. sz., *Dra-gon János* (Budapest) a 10. sz., *Ring Te-ruska* (Budapest) a 11. sz., *dr. Bedő Im-re* (Szeged) a 13. sz., *dr. Kemény Jenő* (Kunhegyes) a 14. sz., *Dubrova Károly* (Budapest) a 15. sz. jutalmat nyerte.

Egy bakfis

a most lezajlott
szépségkirálynő-
választáson.

A városházi klinikán

— Parancsoljon, kegyelmes úr... Megszületett a kis örökös tag.

Jajj!

Gelbtől megkérdi a fia:

— Tata, mi az az egyfázisú adó?

— Ez azt jelenti, — mondja Gelb — hogy az ember, ha az adóra gondol, rögtön fáz is.

„Az írás nem hazudik“

Az írás nem hazudik, — mondja

Schermann.

De tőlem megrovást kapott.

Tudniillik a mester nem olvas
Semmiféle riportlapot.

64. évfolyam, 3. (3169.) szám

Felelős szerkesztő és kiadó:

MOLNÁR JENŐ dr.

Művészeti főmunkatárs:

GÁSPÁR ANTAL

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, Mozsár u. 9. Tel.: A.233—24

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó rt.

Igazgató: MOLNÁR EMIL

A BORSSZEM JANKÓ előfizetési árai:

Egész évre	20 pengő — fillér
Félévre	10 pengő 50 fillér
Negyedévre	5 pengő 50 fillér

Bíró Miklós nyomdai műintézet rt. nyomása, VII. Rózsa ucca 25.

Felelős: Sándor Zsigmond igazgató

KÉRJÜK

t. előfizetőinket, szíveskedjenek a „Borsszem Jankó“ előfizetését megújítani, hogy lapunkat tovább is zavartalanul küldhessük!

MOLNÁR JENŐ

HUMOROS KÖNYVEI:

ILYENEK VAGYUNK

ÁRA 1 PENGŐ 50 FILLÉR

SEIFFENSTEINER SALAMON

ADOMÁI. ÁRA 50 FILLÉR

MOKÁNY BERCI

ZAFTHISTÓRIÁI
ÁRA 50 FILLÉR

Megrendelhető kiadóhivatalunkban.

Olvassa a

MAGYAR HIRLAP

-ot,
a magyar értelmiség legkitűnőbb napilapját

Ideg- és ütőérbajból,
rheumából és szexuális
gyöngeség-ből

gyógyulást keresők kérjenek ingyenes tájékoztatót az

**Elektromágneses
Gyógyintézet**-től.

Bpest VII. Vilma királynő út 11 B

Az

ESTIKURIR

*a liberális
polgárság lapja*

Mindenki olvassa

HIRDESSZEN AZ

ARADI KÖZLÖNY-ben!

EGÉSZ ERDÉLY OLVASSA

FREUND
CINKOGRAFIA
VII. THÖKÖLY-ÚT 8 TEL. J.: 426-96

Olvassa
minden
hétfőn a

REGGELI UJSÁG

az egyetlen
nagy illusztrált hétfői
lapot